

Σούρβα!

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Τρίτη, 28 Δεκέμβριος 2010 22:17 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 28 Δεκέμβριος 2010 22:22

Πρωτοχρονιάτικα κάλαντα του χωριού μας στα παλιά χρόνια, στα χρόνια του Ζωναράδικου, όπως μας τα [περιγράφει](#) ο θείος Λάκης στο ομώνυμο βιβλίου του απ' όπου και το παρακάτω απόσπασμα.

.....Πέρασαν όμορφα τα Χριστούγεννα και ήλθε η πρωτοχρονιά. Τα παιδιά ξαναβγήκαν στα κάλαντα να τραγουδήσουν τον ερχομό του καινούριου χρόνου. Για τα κάλαντα της πρωτοχρονιάς είχαν άλλο εργαλείο για να μαζεύουν τα φιλοδωρήματα. Είχαν τη “σουρβίνα” και τα κάλαντα της πρωτοχρονιάς τα έλεγαν “σούρβα”.

Πρώτα τραγουδούσαν τα κάλαντα που τους έμαθε η δασκάλα τους, τα πολιτισμένα, αλλά στο τέλος φώναζαν και τα κάλαντα των προγόνων τους, αυτά που άκουγαν και έμαθαν από τους γονείς και τους παππούδες τους.

“Σούρβα μπάμπου τσι,τσι,τσι, κι όχι τσγκατζιόλας του πιτσι”

Έτσι παρακαλούσαν και παρακινούσαν τις νοικοκυρές να τους δώσουν για φιλοδώρημα φαχνό κομματάκι χοιρινό και όχι κρέας που θα ήταν σαν γαϊδουρινό πετσί.

-Η σουρβίνα ήταν μια ξύλινη σούβλα συνήθως από ξύλο κρανιάς ή κυδωνιάς, ξεφλουδισμένη και πελεκημένη με σουβλερή μύτη στην επάνω μεριά για να τρυπούν και περνούν σ’ αυτή τα κομματάκια του χοιρινού και τα λουκάνικα που τους έδιναν για αντίδωρο στα κάλαντα τους. Κάτω, στο χοντρότερο μέρος, σχεδίαζαν τη χειρολαβή με σκαλιστές ζωγραφιές, σχέδια και γράμματα.

Για τις σουρβίνες φρόντισε πάλι ο Πολύκαρπος, έκοψε δυο ίσες βέργες από την κυδωνιά της αυλής τους, τις περιποιήθηκε και στις λαβές τους σκάλισε, μαζί με μαιάνδρους, στη μια ένα μεγάλο Θ, το αρχικό του φίλου του και στην άλλη ένα μεγάλο Π, το δικό του αρχικό.

Ξύπνησαν πάλι χαράματα και με υπομονή γύρισαν και τραγούδησαν τα κάλαντα και είπαν τα σούρβα από σπίτι σε σπίτι σ’ όλο το χωριό. Μάζεψαν πάρα πολύ χοιρινό κρέας και λουκάνικα,.....-